07/12/2023

Νίκης λαού φερώνυμος

/ Γνώμες

Ποταμοί μελάνης και αιμάτων έχουν χυθεί από την αρχή της ιστορίας για τα δίκαια των καταπιεζομένων, αδικημένων και αναγκεμένων. Το αποτέλεσμα πάντα πρόσκαιρο. Σε λίγο χρόνο, σε κάποιο άλλο μέρος της γης η ανθρωπότητα πάλι θα θρηνήσει τα αθώα θύματα της σκληροκαρδίας και των σκοπιμοτήτων. Ειδικά στις μέρες μας, αυτές του ολοένα διογκούμενου αποδομητικού δικαιωματισμού, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας ενεργούνται πολλές φορές από υπερμάχους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και με επίκληση στα ανθρώπινα δικαιώματα.

- Γράφει ο Νικόλαος Κόϊος, Συντονιστής Περιεχομένου – Πεμπτουσία

Σήμερα η Εκκλησία τιμά και εορτάζει εκείνον τον Άγιο του οποίου το όνομα ταυτίστηκε με την αδιάκριτη στήριξη και την προστασία κάθε μορφής αδικημένων: «ἀσθενούντων ἰατρός, καὶ πτωχευόντων τροφεύς, νίκης τε λαοῦ φερώνυμος».

Ορφανά, χήρες, ανύπαντρες κοπέλες των οποίων η αξιοπρέπεια κινδύνευε, στρατηγοί που συκοφαντήθηκαν, έμποροι θαλασσοπόροι, ταξιδιώτες, βαρέως νοσούντες, πεινασμένοι, καταπιεσμένοι, καταθλιβόμενοι. Και ο κατάλογος αυτός θα μπορούσε σήμερα να δεχθεί μία μεγάλη θλιβερή επικαιροποίηση: πρόσφυγες, θύματα πολέμων, παιδική εκμετάλλευση, άστεγοι και εγκαταλελειμμένοι, οικονομικά και οικογενειακά κατεστραμμένοι, άνθρωποι της διπλανής πόρτας σε απόγνωση και άλλοι ων ουκ έστιν αριθμός και λέγειν κατά μέρος…

Οι ανθρώπινες προσπάθειες ατομικές και συλλογικές αναδεικνύονται ανεπαρκείς, οι πολιτικές και κοινωνικές πρωτοβουλίες αναποτελεσματικές.

Γιατί όμως ο Πρόεδρος των Μυρέων Νικόλαος έως σήμερα όχι μόνον τιμάται και μακαρίζεται, αλλά μαρτυρείται αψευδώς ως αντιλήπτωρ μέγιστος και ταχύς;

Σε τί μπορεί να αποδοθεί αυτή η τόσο ισχυρή του παρουσία στη ζωή των κάθε λογής χειμαζομένων;

Στην ακολουθία του ψάλλεται: «Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ…» Κόσμησε ο Νικόλαος την βαθεία του ανθρώπινη υπόσταση με ολόκληρο κατάλογο πολλών αρετών. Αρετών όχι κατά το ανθρώπινο μέτρο και κριτήριο που να είναι προσβάσιμες και επαινετές από το εκάστοτε Star System. Αλλά εγγεγραμμένες εντός της καρδίας από τον δάκτυλο του ίδιου του Χριστού και Θεού.

Ούτε εισέρχεται ο Άγιος σε μία αυτονομία που καλλιεργεί την διανοητική αυτάρκεια και αυταρέσκεια εισηγούμενος έναν ηθικό ελιτισμό των λίγων, των φιλοσόφων και των διανοουμένων. Αν και η κοινωνική του θέση και η παιδεία του του έδιναν αυτή την δυνατότητα.

Κινείται σε ένα εντελώς διαφορετικό επίπεδο, όχι μόνον σκέψης και πράξης, αλλά οντολογίας.

«Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσάγγελος ἐν γῇ πεφανέρωσαι·» ουράνιος άνθρωπος και ως άγγελος στην γη. Βιώνει την ενότητα της ουράνιας και επίγειας ζωής ήδη από την νεότητά του. Ξεφεύγει από την διάσπαση και τον διχασμό. Η δύναμή του δεν είναι αποτέλεσμα ανθρώπινων προσπαθειών αλλά της ενέργειας του Θείου

Πνεύματος. Ο ίδιος καλλιεργεί την μητέρα των αρετών, την ταπείνωση και οδηγείται στην κτήση των υψηλών. Η πληρότητα την οποίαν ωστόσο βιώνει δεν την απολαμβάνει εγωκεντρικά, αλλά γενόμενος εικόνα της Τριαδικής Αγάπης εκπέμπει αυτό που ζει στον κόσμο γύρω του και προ πάντων στους αδικημένους, στα πιο ευαίσθητα και πληγωμένα παιδιά του Θεού.

Όχι αναίμακτα στην αρχή, με κόπους, θυσίες και διωγμούς. Δεν γίνεται πολιτικός αρχηγός ή επαναστάτης, αλλά μάρτυρας της παρουσίας του Θεού. Γι’ αυτό και αξιώνεται της Χάρης εκείνης που υπερβαίνει τους φυσικούς και κοινωνικούς φραγμούς, όταν πρόκειται να φανερώσει την Αγάπη του Σαρκωθέντος Θεού προς τον κόσμο: «χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, Πάτερ Νικόλαε.»

Ισχυρός και γλυκύς, άρχων και ταπεινός, Πρόεδρος και αδελφός, ουράνιος και εντελώς ανθρώπινος, ασκητικός και ευπρόσιτος, εκζητώντας τα δικαιώματα του Θεού γίνεται ο αυθεντικός προασπιστής των δικαιωμάτων του ανθρώπου, του κατ’ εικόνα Θεού πλασθέντος.

Αυτός είναι ο Άγιός μας! Ο μόνος που ο υμνωδός εκτός της Θεοτόκου, τολμά και ονομάζει ως Πανάγιον!

Πηγή: pemptousia.gr